

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116201953
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4116201953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova trieda 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka K. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., B. 3, zastúpená Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Nitra, Farská 33 a otec V. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., R. XX, o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 25. apríla 2016 č. k. 11P/24/2016-27 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zverenie maloletého K., nar. XX. XX. XXXX do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol a o trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 24 ods. 2, § 26, § 43 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že maloletý K. H., nar. XX. XX. XXXX pochádza z matky K. W. a otca V. H.. Rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia. Maloletý K. bol zverený do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 13P/166/2011-70 zo dňa 03. 05. 2012, výživné zo strany otca bolo naposledy určené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/39/2015-151 zo dňa 07. 10. 2015. Styk otca s maloletým dieťaťom bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 24P/122/2015-17 zo dňa 16. 06. 2015 tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým každý párnny týždeň v kalendárnom roku od štvrtka od 15.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hodiny do 18.00 hodiny a v stredu od 15.00 hodiny do 18.00 hodiny s tým, že otec si maloletého prevezme, v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v stanovenú hodinu a maloletého v mieste bydliska maloletého dieťaťa matke riadne a včas odovzdá. Počas školských letných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každoročne od 01. 07. od 9.00 hodiny do 10. 07. do 19.00 hodiny a od 01. 08. od 9.00 hodiny do 10. 08. do 19.00 hodiny s tým, že si maloletého prevezme v mieste bydliska maloletého dieťaťa a v stanovenú hodinu maloletého v mieste bydliska maloletého matke riadne a včas odovzdá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 06. 2015. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatoval, že posledná úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorou bol upravený styk otca s maloletým synom, nastavila konkrétny režim vo výchove maloletého dieťaťa v oblasti stretnutí otca so synom. Poukázal na to, že posledná úprava styku otca s maloletým dieťaťom má pôvod v rozsudku súdu zo dňa 16. 06. 2015, takže od uvedenej úpravy neprešla doba ani celého kalendárneho roka. Rodičia, ale predovšetkým ich maloletý syn sa v režime stretnutí otca s dieťaťom zastabilizovali

a tieto rešpektujú. Samotnému K. rozsah súdom upraveného styku medzi ním a otcom vyhovuje a nechcel by na ňom nič meniť. Svoj názor maloleté dieťa malo možnosť v konaní vyjadriť aj pri jeho vypočutí prostredníctvom ÚPSVaR Nitra. Možno povedať, že dieťa má vytvorený pozitívny vzťah k obojmu rodičom. Z hľadiska nastavených časových frekvencií styku však preferuje model starostlivosti, keď je dlhšie s matkou. Tá ho v súčasnej dobe podporuje v jeho športovej aktivite a poskytuje mu pomoc pri príprave do školy, ktorú si maloletý aj vyžaduje. S otcom sa neučieva a potrebuje a očakáva kontrolu zo strany matky, že je do školy dostatočne pripravený. Rodičia maloletého dieťaťa podľa ich vyjadrení komunikujú len obmedzene. Nemožno u nich vidieť rodičovskú kooperáciu, ktorú nevyhnutne inštitút striedavej osobnej starostlivosti vyžaduje. Súčasný režim v živote dieťaťa nastavený súdnym rozhodnutím vyžadovala úroveň rodičovských vzťahov, ktorá ukazovala už v minulosti aj veľa zložitostí. Vývoj situácie jednoznačne ovplyvňuje aj rast a vývoj maloletého dieťaťa, vzorce správania, ktoré má možnosť vidieť u oboch rodičov. Dieťa vníma stav, že má kontakt s oboma rodičmi, a tento víta a akceptuje. Vyhovuje mu to v rozsahu, ako sa jeho stretnutia s otcom v súčasnej dobe realizujú. Formu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o neho odmieta. V konečnom dôsledku aj zo strany súdu možno vnímať návrh otca v tejto právnej veci z hľadiska jeho podstaty ako snahu o rozšírenie jeho styku so synom. Súd však na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na získaný názor maloletého dieťaťa vo veku 12-tich rokov nepovažoval za dôvodné styk otca s maloletým synom v súčasnom stave pomerov u rodičov a dobu posledného súdneho rozhodnutia rozširovať. Rovnako ani inštitút striedavej osobnej starostlivosti nepovažoval v danom stave pomerov za zásah, ktorý by bol odôvodnený zásadnými zmenami pomerov u rodičov a maloletého dieťaťa, ktoré existovali v čase poslednej úpravy styku otca a maloletého dieťaťa. V tomto smere možno hodnotiť návrh otca dieťaťa ako návrh podaný predčasne, bez existencie právne relevantného dôvodu na takúto zmenu, ktorú navyše i maloleté dieťa odmieta, nakoľko sa cíti byť stabilizované a spokojné v súčasnom stave starostlivosti, ktorú mu poskytujú jeho rodičia a časových frekvenciách, v ktorých sa o neho rodičia starajú. Dieťa podľa jeho vyjadrenia i vyjadrení rodičov k veci pociťuje istejšiu pozíciu u matky, čo sa týka výchovného vedenia, realizácie jeho aktivít a napríklad i prípravy na vyučovanie v škole. Podporu cíti aj u otca, ktorý sa mu tiež venuje, vie variť, stará sa o domácnosť. Dieťa však svoje vlastné preferencie dáva takej forme starostlivosti rodičov o neho a stretnutiam s otcom v takom rozsahu, ako je to upravené doterajším rozhodnutím súdu. Súd venoval náležitú pozornosť výsledkom vykonaného dokazovania, vyjadreniam rodičov dieťaťa a najmä aj vyjadreniu samotného dieťaťa. Z hľadiska veku dieťaťa a jeho fungovaniu v určitom režime starostlivosti oň, súd považoval za dôvodné prihliadať v tomto konaní aj na názor maloletého K.. V zásade by bolo možné položiť si otázku, ako by sa asi cítilo samotné dieťa, ktoré by sa zmenou rozhodnutia súdu ocitlo v situácii, ktorá by mu vôbec nevyhovovala, ktorú si vôbec neželá a ktorá by vytvorila tlak na dieťa a spustila by proces strácania istoty v niečom, čo pre dieťa v súčasnej dobe pozitívne funguje a v čom dieťa vidí zázemie. Takýto stav by zrejme čoskoro našiel svoju obeť v podobe nie šťastného dieťaťa a určite aj nie spokojných rodičov. Súd mal za to, že v súčasnom zistenom stave pomerov u maloletého dieťaťa a jeho rodičov by nebolo v záujme dieťaťa meniť rozsah úpravy styku otca s dieťaťom do formy striedavej osobnej starostlivosti. Budúcnosť a vývoj dieťaťa takéto rozhodnutie určite nevyklučujú. Rozhodne by však muselo dôjsť k inému nastaveniu komunikácie medzi rodičmi, ku vzniku jednotného výchovného vedenia dieťaťa zo strany rodičov a aj určitého vývoja v názore maloletého dieťaťa na inštitút striedavej osobnej starostlivosti, keďže v súčasnej dobe dieťa striedavú osobnú starostlivosť odmieta. Súčasná úprava styku otca s maloletým dieťaťom poskytuje, podľa názoru súdu, dostatočné záruky na to, aby si dieťa budovalo rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, pričom dôležité určite nie je to, koľko času dieťa s jedným alebo s druhým rodičom strávi, ale predovšetkým to, ako kvalitne ho strávi a ako sa rodičovský vzťah medzi rodičmi bude vyvíjať. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého rozhodnutia a zverenia maloletého K. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloletý bude v jeho starostlivosti každý párnny týždeň v kalendárnom roku od štvrtka od skončenia vyučovania do nedele do 18.00 hodiny a v nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny, v stredu od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny a vo štvrtok od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny s tým, že každý z rodičov bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v čase zabezpečovania osobnej striedavej starostlivosti a každý z rodičov bude povinný v stanovenom čase prevziať dieťa v bydlisku druhého rodiča a tiež odovzdať dieťa druhému rodičovi do osobnej starostlivosti, pričom maloletý bude mať trvalé bydlisko na adrese B. XXX/X, N.. Počas trvania striedavej starostlivosti výživné nežiadal určiť. Poukázal na znenie ustanovenia § 24 ods.

2 Zákona o rodine a uviedol, že má záujem podieľať sa rovnakým dielom na výchove a formovaní osobnosti jeho syna, tak ako matka. Nie je žiadna prekážka, ktorá by bránila alebo komplikovala striedavú osobnú starostlivosť o maloletého K., a to tak na strane maloletého, ako i jeho rodičov. Poukázal na to, že rodičia dieťaťa bývajú od seba cca 700 metrov, Základná škola N. V., ktorú maloletý navštevuje, je od jeho bydliska vzdialená cca 150 metrov, dieťa má vhodné podmienky na jeho osobný a psychický vývoj, má k dispozícii vlastnú detskú izbu, komfortne, podľa požiadaviek dieťaťa, zariadenú. On vedie usporiadaný život, má trvalé pracovné zaradenie na riadiacej pozícii v spoločnosti Kávomaty s. r. o. a primeranú životnú úroveň. Poukázal na to, že úprava styku s maloletým je nemenná od rozpadu spoločného bývania a následne stanovená rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 13P/166/2011-70 zo dňa 03. 05. 2012, t. j. viac ako 4 roky. Podľa tohto rozsudku trávi so synom cca 40% času v kalendárnom mesiaci, čo už možno definovať za striedavú osobnú starostlivosť. Maloletý K. má rovnako kladný vzťah k obom rodičom, čo vyplýva i zo správy ÚPSVaR. Z uvedeného stanoviska jasne tiež vyplýva, že maloletý chápe význam slovného spojenia striedavá osobná starostlivosť, čo mu vysvetlila matka. Záverom uviedol, že jeho rodičovské práva sú mu dlhodobo odopierané a v súčasnej dobe nemá žiadny vplyv na výber školských zariadení, mimoškolských aktivít a na rozhodovacích a zastupovacích procesoch v živote maloletého K..

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poukázal na vykonaný pohovor s maloletým K. a na to, že maloletý chápe význam slovného spojenia striedavá osobná starostlivosť, čo mu vysvetlila matka. Maloletý uviedol, že stretnutia s otcom mu vyhovujú tak, ako sa v súčasnosti realizujú, pričom nemá námietky k tomu, aby si ho otec preberal na stretnutia po skončení vyučovania, býva kúsok od otca a vie sa s ním stretnúť aj v čase, keď nemá určený styk a matka mu v stretávaní s otcom nebráni. Má dobrý vzťah k obom rodičom. Kolízny opatrovník poukázal na svoje vyjadrenie v konečnom návrhu prednesenom na pojednávaní a uviedol, že s rozhodnutím Okresného súdu Nitra sa stotožňuje.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

5. Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudli účinnosť zákony č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ktoré zrušili dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 395 ods. 1 CMP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je v § 396 ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 161/2015 Z. z., a teda právnu úpravu Civilného mimosporového poriadku a v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 CMP (na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak) i právnu úpravu CSP, nakoľko CMP v jeho prvej časti, v § 59 až § 73, obsahuje úpravu len niektorých ustanovení o odvolaní, preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní otca bolo potrebné aplikovať i právnu úpravu štvrtej časti CSP o odvolaní.

9. Podaným návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 26. 01. 2016 sa otec domáhal, aby súd zveril maloletého K. H., nar. XX. XX. XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloletý bude každý párnny týždeň v kalendárnom roku od štvrtka od skončenia vyučovania do nedele do 18.00 hodiny a v nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny, v stredu od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny a vo štvrtok od skončenia vyučovania do 18.00 hodiny v jeho osobnej starostlivosti s tým, že každý z rodičov bude povinný v stanovenom čase prevziať dieťa v bydlisku druhého rodiča a každý z rodičov bude povinný v stanovenom čase dieťa druhému

rodičovi odovzdať do osobnej starostlivosti. Zároveň žiadal určiť, že každý z rodičov bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v čase zabezpečovania osobnej starostlivosti, pričom maloletý bude mať trvalé bydlisko na adrese B., N. a počas trvania striedavej osobnej starostlivosti súd výživné neurčí. V odôvodnení návrhu uviedol, že na základe rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/39/2015-151 zo dňa 07. 10. 2015 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a jeho vyživovacia povinnosť voči dieťaťu bola určená sumou 200 eur mesačne. Tak matka dieťaťa, ako i on sú spôsobilí maloletého vychovávať a majú záujem o jeho osobnú starostlivosť. Poukázal na to, že striedavou osobnou starostlivosťou sa zachová, upevní a rozvinie rovnocenný vzťah maloletého tak s ním, ako i s matkou a zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je v jeho najlepšom záujme a budú tak najlepšie naplnené záujmy a potreby maloletého. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože má za to, že sú splnené všetky zákonom ustanovené podmienky pre takýto postup súdu, žiadal, aby súd rozhodol v zmysle podaného návrhu.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

13. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

14. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (do 30. 06. 2016 § 154 ods. 1 OSP <. od 01. 07. 2016 § 217 ods. 1 CSP). Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch maloletých detí, odôvodňujúce zmenu pôvodného rozhodnutia súdu (dohody rodičov) o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Iba zmena závažnejšieho charakteru môže byť dôvodom na takú zmenu rozhodnutia. Zmena pomerov môže spočívať v rôznych okolnostiach, napr. rodič, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy, vážne ochorie, zomrie alebo je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, alebo sa podstatne zhoršia jeho hospodárske, prípadne rodinné pomery, alebo rodič, ktorý bol zaviazaný na vyživovaciu povinnosť, sa stal poberateľom dôchodku (invalidného, starobného), alebo mu pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti a pod., alebo zhoršený zdravotný stav maloletého dieťaťa vyžaduje zmenu prostredia a pod. Dôvodom pre zmenu pôvodného (predchádzajúceho) rozhodnutia však môže byť aj opakovane bezdôvodné a zámerné neumožnenie druhému rodičovi (ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti) stykať sa s maloletým dieťaťom tak, ako bol tento styk upravený súdom alebo dohodou rodičov.

15. Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, treba mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove pri rešpektovaní zásady stálosti výchovného prostredia. Zmena doterajšieho výchovného prostredia je preto odôvodnená najmä vtedy, keď doterajšie výchovné opatrenie urobené súdom už nezabezpečuje priaznivé podmienky pre úspešný vývoj maloletého dieťaťa. Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu (dohody rodičov) o rodičovských právach a povinnostiach je, že od pôvodnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňujúc záujem maloletého dieťaťa, vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy.

16. Novela Zákona o rodine vykonaná zákonom č. 217/2010 Z. z. zaviedla do rodinného práva inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti. Predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne sú: - jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, - lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto

spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, - spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, - záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, - súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom je potrebné dôjsť k logickému záveru, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa, vrátane financovania potrieb dieťaťa. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by ideálne malo vychádzať zo spoločnej vôle rodičov a ich dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich osobných problémov, pretože v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované práva dieťaťa.

17. V preskúmvanej veci, po jej prejednaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Súd prvej inštancie správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu formou striedavej osobnej starostlivosti.

18. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. (rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 16. 06. 2015 č. k. 24P/122/2015-17, právoplatným dňa 30. 06. 2015, ktorým bol upravený styk otca s maloletým K.) nenastala taká zmena pomerov a to, či už na strane rodičov maloletého dieťaťa, resp. samotného dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zásah do týchto pomerov formou zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy správne vyhodnotil. Z takto vykonaného dokazovania je zrejmé, že maloletý K. má pozitívny vzťah k obojmu rodičom, chápe význam pojmu striedavá osobná starostlivosť, avšak do striedavej osobnej starostlivosti by nechcel byť zverený a stretnutia s otcom mu vyhovujú tak, ako sa aktuálne realizujú, pričom nemá námietky k tomu, aby si ho otec preberal na stretnutia po skončení vyučovania. Je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o návrhu otca súd prvej inštancie správne venoval náležitú pozornosť práve názoru maloletého dieťaťa, ktoré vzhľadom na jeho vek a rozumovú vyspelosť je schopné svoj názor týkajúci sa výkonu rodičovských práv a povinností voči nemu dostatočne prezentovať. Podľa názoru odvolacieho súdu maloletý K. je dieťa vo veku, ktoré si i bez vplyvu jedného z rodičov (otcom tvrdeného vplyvu matky) vie vytvoriť vlastný úsudok o tom, akým spôsobom by chcel, aby boli práva a povinnosti rodičov vo vzťahu k nemu upravené. Samozrejme, táto okolnosť, a to samotný názor dieťaťa, nie je jedinou okolnosťou, ktorú je pri rozhodovaní o zmene úpravy práv a povinností rodičov potrebné zohľadniť, avšak je jej potrebné venovať náležitú pozornosť, tak ako k nej správne pristupoval súd prvej inštancie. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie je zrejmé, že obaja rodičia majú vytvorené predpoklady na výkon striedavej osobnej starostlivosti, tak ako na túto skutočnosť poukázal otec v podanom odvolaní, avšak rovnako je zrejmé, že súčasný režim starostlivosti rodičov o dieťa je pre dieťa vyhovujúci, v takomto stave starostlivosti, pri pravidelnom kontakte s otcom, tak ako bol tento súdom upravený, sa dieťa cíti stabilizované a spokojné. Za takejto situácie je potom potrebné konštatovať, že pokiaľ je doposiaľ nastavený model úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému K. pre dieťa bezvýhradne vyhovujúcim, a tak zohľadňujúcim záujem dieťaťa, za situácie, že od poslednej úpravy práv a povinností rodičov vo forme súdneho rozhodnutia nie je možné konštatovať žiadnu zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo dieťaťa, nie je dôvod na takejto úprave práv a povinností rodičov vo vzťahu k dieťaťu aktuálne nič meniť. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že návrh otca je potom potrebné považovať za podaný predčasne, pričom rovnako správne upriamil pozornosť rodičov na skutočnosť, že inštitút striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorý do budúcnosti nie je možné v danom prípade vylúčiť, vyžaduje predovšetkým i istú mieru rodičovskej kooperácie, ktorá je aktuálne obmedzená len na minimálnu komunikáciu. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil i to, že otcem podaný návrh na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti možno vnímať ako snahu otca na rozšírenie styku so synom,

keď sa ním domáhal takej úpravy, na základe ktorej by, v porovnaní s doterajšou úpravou styku so synom, trávil so synom čas o jeden deň navyše (štvrtok) ako doposiaľ. Potom rovnako správne skonštatoval, opätovne prihliadajúc na názor dieťaťa a okolnosti veci nesvedčiacie o zmene pomerov, že by styk otca so synom nebolo dôvodné rozširovať. Nemožno súhlasiť s argumentáciou otca prezentovanou v podanom odvolaní, že zamietnutím návrhu sú mu upierané jeho rodičovské práva a jeho účasť na rozhodovacích a zastupovacích procesoch v živote dieťaťa, pretože jeho miesto v živote maloletého K., rovnako ako miesto matky dieťaťa, je nezastupiteľné, čo je nesporné i z vyjadrenia samotného dieťaťa, keď jeho vzťah k obom rodičom je pozitívny, v doposiaľ upravenom rozsahu výkonu rodičovských práv a povinností má otec zabezpečený dostatočný priestor na realizáciu jeho rodičovských práv, keď so synom má možnosť tráviť čas v takom rozsahu, ktorý mu poskytuje dostatočné možnosti na upevňovanie vzájomných vzťahov so synom, ako i zabezpečenie jeho vplyvu na výchovu syna a vývoj jeho osobnosti. Rovnako ako už zdôraznil súd prvej inštancie, práve spokojnosť dieťaťa v doterajšom fungovaní vzťahov s oboma rodičmi, bez preukázanej existencie potreby zásahu do tohto stavu vo forme jeho zmeny, je takým hľadiskom, na ktoré bolo potrebné primárne prihliadať.

19. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).